

...πλὴν πάντοτε γυνή και περίεργος. — Τὴν
 ...καὶ πὸν ταύτην ἐλάβηκα περί τὰς 11 εἰς τὴν αἰ-
 ...τῆς ἐξαδέλφης μου. Αὐτὴ ἐβρίθη εἰς τὰς
 ...αἰας μου μετ' τὴν ζωηρότητα τῆς νεανικῆς τῆς
 ...
 — Ἄς ἴδωμεν ὅποια εἶναι μεταξύ τῶν ἀρχαίων
 ...σου ἐκείνη. τὴν ὅποιαν ἐπιθυμῆς περισσό-
 ...νὰ ἴδῃς καλιν; εἰπέ τυχῶς, καὶ ἐσο φιλαλήθης.
 ...ὁμοιά τινος· αὐτὴ δὲ ἤρηνυται.
 — Αὐτὴ δὲν εἶναι, ἀρχαιότερα, σχεῖς τις λα-
 ...τὴν ἀρχὴν ἐνταῦθα καὶ ἐξακολουθησασα εἰς τὸν
 ...σου. Λοιπὸν! ἐνόησες; μαλιστα ὁ Ἀβρόος ἔβωλ!
 ...εἶναι νὰ ἔλθῃ τὸν περιμενω ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγ-
 ...ὁ ἀξίερατος οὗτος Ἀρθουρος, ὅστις εἶχε το
 ...καρμῶν, τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ξανθὰς, καὶ
 ...ὀφθαλμοῦς τόσον ζωηρούς· θέλομεν ἰδεῖ τί ἔγειναν
 ...ταῦτα.
 — Πθανῶς, ὅτι ἔγεινε καὶ τὸ κάλλος μας ρυτι-
 ...καὶ δὺσμορρον πρόσωπο.
 ...αἰλοῦν οὕτω διὰ νὰ μὴ εἶπῃ τοῦτο ἐκεί·τῃ δὲν
 ...πρὸς τὸν ὄμως. Μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ φαντασθῶ
 ...κάμματα ἄλλως, παρὰ καθὼς τὸν εἶχον ἀφήσει.
 ...ἵσταμεν ν' ἀναπολώμεν τὰ παρελθόντα, ἐθιμῆθη
 ...τῆς ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπίσης τὸν περιεμέναμεν ὅποια
 ...εἶρα ἔβηκεν ἐν τούτοις ὡς καὶ τὴν πρώτην φορά.
 ...αὐτῶς τότε, δὲ ὑπῆγον εἰς προὔπανθησιν του. Δὲν
 ...εὐρηστούμην μόνον νὰ τὸν βλέπω καταβαί-
 ...Ἄμα ἡ θύρα ἤνοιξεν, ἐγὼ ὡπισθοδρομήσα. —
 ...ὁ Ἀρθουρος! — Δὲν ἔπρεπεν ὄμως νὰ ὄνομα-
 ...πλῆον Ἀρθουρος, ὑπερβὰς τὸ πεντηκιστὸν ἔτο.
 ...ῆλικίας του.
 ...ἔως τις ἐξησθενημένος, τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα εἶ-
 ...ἀμφί τὸ γῆρας, τοῦ ὁποίου τὸ ρυτιδωμένον προ-
 ...δὲν εἶχε πτωῶς τῆς μεγαλοπρέπειαν τῆς πρώ-
 ...του ἡλικίας γέροντος, λευκὰς τινὰς ἔχων τρίχας,
 ...αἰμαίνας ἐπὶ τοῦ φαλακροῦ μετώπου του, ἦτον οὗ-
 ...ὁ Ἀρθουρος! Ἦκουσα τὴν ἐξαδέλφην μου, ἧτις τῶ
 ...
 — Ἐλθέ, ελθέ Μυλόρδε· εἶναι τις ἐνταῦθα τὸν ὁ-
 ...θα ὑπερευχαριστηθῆς νὰ ἴδῃς.»
 ...ἀποσημασασα ὀλίγον τότε, ἐπιησίασα.
 ...Δὲν ἀναγνωρίζετε τὴν Μαρκεσίαν Δε-Νερβίλ, ἧ
 ...ἄλλοτε σὰ; ἐφαίνετο τοσοῦτον εὐειδῆς, τοσοῦτον
 ...
 — Ὡ! βεβαίως!
 ...ἐπιτηρήσατε παρετήρησα ὅτι με ἐλθσμόνησε καθ'
 ...καὶ τοῦτο μοὶ ἐπροξένησε μεγίστην λύπην.
 ...ἐξαδέλφην μου, ἐνόησασα ἐπίσης τοῦτο, τῶ διηγῆ-
 ...μοναδικὴν συναντευσίν μας. ἤρραζέτο καὶ ἐ-
 ...το ἀναζητῶν μέχρι τῶν βυθῶν τῆς μνήμης του.
 ...καὶ με φωνῆς ταπεινῆς, καὶ ὄμως ἤκουσα τὴν ἀ-
 ...αἰνί του.
 ...Δὲν ἐνθυμοῦμαι διόλου. Γνωρίζω καλῶς ὅτι ἦ
 ...ἐνταῦθα πολλαὶ Κυρίαί, ὅλαι ἀξίεραστοὶ δὲν ἐν-
 ...ὄμοια ὄμως ἄλλην τινὰ ἐκτός σου! »
 ...ἡμεῖς μεγάλα δάκρυα ἔβρουσαν ἐπὶ τῆς χειρὸς μου.
 ...ἦτον ὄλη μου ἡ ζωὴ τὴν ὁποιαν ἐβρήκουν, ἦτον
 ...τὸν παρελθόν, τὸ ὁποῖον με ἀφήρησε διὰ μιᾶς τύχην.

λέξωσ ὁ σκληρὸς οὗτος ἄνθρωπος! Καὶ τί μοὶ μένει
 διὰ νὰ παρηγορηθῶ; ἡμέραι τινες δυστυχίας καὶ μετ'
 ὀλίγον θάνατος! Ἐκλήθη πλῆσιόν μου·
 ἐπροσπαθῶσα νὰ βιάσω ἐμαυτὴν, διὰ τὰ τῶ εἰπω ἡλέ-
 ξεις τινος. Μόλις μοὶ ἀπεκρίνετο μέχρι τῆς στιγμῆς
 καθ' ἣν ἀποκλειστικῶς ἐνασχολούμην εἰς αὐτόν. Τότε
 ὕψωσε τὴν φωνήν, καὶ περιεκύκλωσαν αὐτόν διὰ νὰ
 τὸν ἀκούσωσιν· ἦτο βεβαίως ἀξίος τοιαύτης προσο-
 χῆς. Πλὴν ἐνοχλεῖται τις ἀπὸ ὅλα, καὶ μάλιστα ἀπὸ
 τὴν συναναστροφὴν ἐνὸς ἐγωῖστού ἢ ἀνεψιᾶ μου ἐκά-
 θησεν εἰς τὸ κύμαλλον καὶ ἔψαλλεν. Ὁ Μιλόρδος ἐ-
 φαιδρῶθη, τότε, ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον τὸ μόνον ἀντικεί-
 μενον ὄλω, τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐμείνα πλῆσιόν του. εἶχεν
 εὖρει ἐν ἐμοὶ εὐ-οἰκίᾳ ἀεροστήν, ἐπροσπάθησε νὰ ἀνα-
 κωσῆ τὴν διαικίαν. τὸ ἐπεθύμουν καὶ ἐγὼ, δὲν ἔλειπε
 λοιπὸν εἰμὴ ἡ θέησις.
 Ἐπ' ἀνέφερον πρῶτον τὴν περ' ἡγήσιν εἰς Σοασί. αὐ-
 τὸς δὲ ἐξηκολούθησε διηγούμενος τὴν ἡδονήν, τὴν ὁ-
 ποίαν ἤτθαλίη ἐκεῖ
 « Πῶς! εἶπον, Μυλόρδε, δὲν ἐνθυμεῖσθε πλέον τοὺς
 περιπάτους μας, τὰς ὠδὰς μας; τοὺς ἔρωτας
 σου; ἐμῆλο νὰ προσθεσῶ, ἡ σκέψις ὄμως με ἔτωσε
 τοῦ γέλοου τούτου. »
 — Ναι, ἐνθυμοῦμαι κάλλιστα, Κυρία.
 Εἰςεῖρα ὅτι δὲν ἐνθυμεῖτο τίποτε.
 « Καὶ τῶσῃτι, μήπως δὲν σὰς ἔκαμα στίχους τι-
 νας; ἀναμνηστικῶς πρέπει νὰ ἦ·αι τοῦτο. Κατὰ τὴν
 διαμονήν μου εἰς Γαλλίαν δὲν εἶδον γυναῖκα ὠραίαν,
 χωρὶς νὰ πληρώσω εἰς αὐτὴν τὸν φόρον τοῦτον. Ἀ-
 γαπᾶτε ποῦ τοῦτο αἱ Κυρίαί; ὅταν σὰς ψάλλῃ τις
 ὠδὰς, κερδίζει εὐκολότερον τὴν εὐνοάν σας. Ἐως
 (Amour) ὁμοιοκαταληκτεῖ μετ' ὁ πάντοτε (Toujours),
 προστεῖ δὲ εἶναι καὶ τρόπος τοῦ νὰ μεταβλήθῃ τις εἰς
 τὰς ἐπερχομένας γενεὰς. Ἐὰν ἔχετε ἀκόμη τοὺς ὀ-
 λίγους τοῦτους στίχους μου, δότε μοι αὐτούς. Δὲν ἔχω
 ἀντίγραφα ὄλων τῶν μικρῶν τούτων πραγμάτων, ἐξ
 ὧ, τινὰ ἦταν μικροῦ λόγου ἀξία. Τυπόνουσι τὰ συγ-
 γράμματα μου· δὲν θέλετε νὰ λαβῆτε μέρος;
 Δὲν ἠδυνήθη νὰ μείνω ἀπαθῆς. Αἱ ἀναμνήσεις
 μου μετεβλήθησαν εἰς θυμῶν. Εἶχον μεγάλην ἐπιθυ-
 μίαν νὰ τυραννήσω ἀχρεῖστον γέροντα; ὅστις τσακίς
 με ἔκαμε νὰ κλαύσω, καὶ ὅστις μοὶ ὡμολόγει ὅτι
 ἐκείνο, τὸ ὁποῖον κατεδίχθη εἰς δώστη εἰς ἐμέ, συνι-
 μερίζετο μεταξύ ὄλων τῶν Γαλλίδων, τὰς ὁποίας
 εἶχεν ἰδῆ.
 Πῶς! δὲν τῶ ἐνέπνευσα εἰμὴ ὅτι τῶ εἶχον ἐμ-
 πνευσε; χίλιαί ἄλλαι, καὶ τὸν θησαυρόν μου! μοὶ τὸν
 ἐξήτει διὰ νὰ τὸν ἀφιερώσω εἰς τὸ κοινόν, ἀπὸ ἐμεῖ, ἧ-
 τις τὸν εἶχεν ἀρνηθῆ εἰς τὴν φιλίαν ἧτις ἤθελεν ὅσπερ
 οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ οἱ ἰδιοίκοί του μόνον νὰ περιτρέχωσι
 τὰς ἐμπαθεῖς ταύτας γραμμάς! Ὡ! ὄχι!
 — Μυλόρδε, εἶμαι λίαν περίλυπος· ἀπόλεσα τὰς
 πολυτίμους ταύτας σελίδας. Ἐνόμωζεν ὅτι μοὶ εἶχτε
 ἀπευθύνει τοῦλάχιστον ἐλεγείον, καὶ ὅταν ἤρχισα νὰ
 γράσκω, παρέδωκα εἰς τὸ πῦρ ὅλας αὐτὰς τὰς μικρο-
 λογίας· αἱ ὑμέτεραι θὰ ἔλαβον βεβαίως τὴν αὐτὴν